

ת"פ (חיפה) 25924-04-25 - מדינת ישראל נ' פלוני

ת"פ (חיפה) 25924-04-25 - מדינת ישראל נ' פלוני שלום חיפה

ת"פ (חיפה) 25924-04-25

מדינת ישראל

נגד

פלוני (עציר)

בית משפט השלום בחיפה

[15.07.2025]

כבוד השופטת מריה פיקוס בוגדאנוב

גזר דין

הנאשם הודה בעובדות כתב האישום המתוקן (במ/1), והורשע בעבירה של תקיפת עובד ציבור בניגוד לסעיף 382א(א) לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן: "חוק העונשין"), איומים בניגוד לסעיף 192 לחוק העונשין והתנהגות פרועה במקום ציבורי בניגוד לסעיף 216א(1) לחוק העונשין.

עובדות כתב האישום המתוקן בתמצית:

במועד הרלוונטי לכתב האישום שימשו ש.א. (להלן: "המתלונן"), ל.ג. (להלן: "מאבטח ל.ג."), ומ.ב. (להלן: "המאבטח ס.ב.") כמאבטחים. גב' י.כ., שימשה כאחות כללית (להלן: "האחות") ומר ר.ע. (להלן: "האח"), שימש כאח. מר ש.ע. (להלן: "הרופא") שימש כרופא, וכולם הינם עובדי ציבור בבית חולים מעלה כרמל (להלן: "המקום"). בתאריך 5.4.25 בשעה 21:53 או סמוך לכך, הגיע הנאשם מלווה באמו לבית החולים. הנאשם נכנס לבית החולים ועישן סיגריה, במקום שמוגדר אזור ללא עישון. משהגיעו המתלונן והמאבטח ל.ג. לאולם, וביקשו מהנאשם שיפסיק לעשן וייצא החוצה, סירב הנאשם לבקשתם ועישן על המתלונן, כשעשן אפף את פניו.

בהמשך, איים הנאשם על המתלונן בכך שאמר לו: "אני ארביץ לך, בוא תצא איתי החוצה ראש בראש רק אני ואתה" ושיחתוך אותו, ושפך את תכולת משקה פחית אנרגיה על הרצפה וקרע את הפחית שבידו. בהמשך, הגיעו האחות, האח והרופא לאולם והוסבר להם על ידי המתלונן אודות המתרחש. משביקש הנאשם לדבר ביחידות עם האחות וסורב, התיישב על ספסל בסמוך וזרק בדלי סיגריות מהמאפרה הסמוכה לעבר המאבטחים, האחות והרופא.

בהמשך, הסביר הרופא לנאשם כי הוא יקבל שיחה בזום מהרופאה הכונית. בתגובה לכך החל הנאשם ללכת בתוך שטח בית החולים, עלה על החומה בבית החולים וניסה לקפוץ ממנה מספר פעמים עד שהורד על ידי המאבטחים. הנאשם נכנס לבדיקה אצל הרופאה הכונית ומשיצא ממנה התקבלה החלטה על ידה לשחרר אותו מבית החולים. הנאשם גידף את הרופאה תוך שעשה לעברה תנועה מגונה, בסימן אצבע משולשת ואיים על האח בכך שיפגע שלא כדין בגופה של הרופאה בכך שאמר לו: "אני יזין את הרופאה הזאת, אני אחסל איתה חשבונות".

בנוסף, איים הנאשם על המתלונן ועל הרופא בפגיעה שלא כדין בגופם בכך שאמר להם שישבור ויזרוק אבנים על העמדה ושישבור את הטלוויזיה שבחדר מיון שבאמצעותה נערכה לו הבדיקה.

משהחליט האח להוציא את הנאשם משטח בית החולים, יצא הנאשם מבית החולים ונטל מהגינה בסמוך סלע גדול וזרק אותו לעבר דלת הכניסה תוך שאמר: "זה לא מעניין אותי, הרבה זמן לא נעצרתי, הרבה זמן לא הייתי בתחנת משטרה מתאים לי".

במעמד זה ובזמן שהמתלונן ביקש סיוע מקצין הביטחון של בית החולים וסיפר לו אודות המתרחש, הכה הנאשם את החלון של העמדה הראשית במיון באמצעות מכת אגרוף כשמאחורי העמדה עמדו מאבטחים כל זאת, תוך שהתפרע במקום.

משהשתלטו המאבטחים על הנאשם, תקף הנאשם את המאבטח ל.ג. בכך שירק על פניו. בהמשך, הוזעקו שוטרים למקום ועצרו את הנאשם. ראיות לעונש:

המאשימה הגישה גיליון רישום פלילי של הנאשם הכולל הרשעה אחת בגין ביצוע עבירות דומות (טע/2). כמו כן הגישה המאשימה כתב אישום, הכרעת דין וגזר דין שניתן בת"פ 67096-07-24 בו הוטל כאמור על הנאשם, בין היתר, מאסר על תנאי בן 4 חודשים, שהוא בר הפעלה בתיק שבפניי (טע/3). טיעוני הצדדים:

המאשימה טענה בטיעוניה בכתב (טע/1) ובעל פה, כי הערכים החברתיים המוגנים שנפגעו ממעשי הנאשם הם שלמות גופו של אדם, שמירה על תפקודו התקין של השירות הציבורי והגנה על שלומו ובטחונו של עובד הציבור, כמו גם יכולתו לקיים שגרת חיים ועבודה מבלי להיות מותקף. עוד נטען כי נפגעו ערכים שנועדו להגן על שלווה נפשו של הפרט וחופש הפעולה שלו. המאשימה טענה כי מידת הפגיעה בערכים המוגנים היא גבוהה מאחר ומעשיו של הנאשם היו חמורים, הוא לא נרתע כלל מגורמי אכיפת החוק, אלא ההיפך הוא התפרע, איים והתנהג בברוטאליות. המאשימה הפנתה לפסיקה וביקשה לקבוע כי מתחם העונש ההולם נע בין 10 ל-24 חודשי מאסר בפועל. יצוין כי חלק מהפסיקה אליה הפנתה המאשימה ניתנה בטרם תיקון 113 לחוק העונשין, כך שקיים קושי ללמוד ממנה על מתחם העונש ההולם.

באשר לעונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם, בשים לב לעברו הפלילי של הנאשם והעובדה כי ביצע את העבירות כאשר מאסר על תנאי תלוי ועומד נגדו, ביקשה המאשימה להטיל עליו עונש של 14 חודשי מאסר בפועל ולהפעיל את התנאי בן 4 חודשים במצטבר לעונש שיוטל בתיק זה, מאסר על תנאי חדש משמעותי ופיצוי. ב"כ הנאשם טענה כימתחם העונש ההולם מתחיל בענישה צופה פני עתיד ועד 12 חודשי מאסר בפועל במקרים חמורים. במקרה זה, נטען, כי מדובר ברף אלימות נמוכה אשר כתוצאה ממנה לא נגרמו חבלות למי מהמאבטחים או מהצוות הרפואי. עוד נטען, כי מדובר באירוע ספונטני ולא מתוכנן, כאשר הרקע לאירוע הוא תסכול וכעס שחש הנאשם, אשר הגיע לבית החולים על מנת לקבל טיפול רפואי כי חש ברע, אך הוחלט לשחררו מבלי לטפל בו. ב"כ הנאשם הדגישה כי הגם שהנאשם נמצא כשיר לעמוד לדין, הוא מוכר למערכת הפסיכיאטרית ובעבר היה מאושפז מספר פעמים והוא הוכר בביטוח לאומי כנכה על רקע נפשי.

ב"כ הנאשם הדגישה כי הנאשם הודה בהזדמנות הראשונה, נטל אחריות על מעשיו, הבין את פסול שבמעשיו והוא מבקש להתחיל חיי לאחר השחרור בצורה תקינה. עוד נטען כי הנאשם עצור מעל ל-3 חודשים, כאשר תנאי המעצר, במיוחד בתקופת החירום שהייתה לאחרונה, קשים יותר מתקופת המאסר.

על כן ביקשה ב"כ הנאשם להסתפק בתקופה בה עצור הנאשם ולהפעיל את התנאי התלוי ועומד כנגד הנאשם באופן שלפחות חלקו יהיה בחופף.

דברי הנאשם:

הנאשם בחר שלא לומר דבר.

דיון והכרעה:

אמנם הנאשם הורשע בביצוע מספר עבירות, אך מדובר בביצוע עבירות במהלך אותו אירוע מתגלגל ועל כן יש לקבוע מתחם עונש הולם אחד בינו.

בית המשפט קובע את מתחם העונש ההולם, בהתחשב בעבירה ובנסיבות הקשורות בביצועה. לפי סעיף 40ג(א) לחוק העונשין מתחם העונש ההולם ייקבע בהתאם לעיקרון ההלימה, שביישומו על בית המשפט להתחשב בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה (ע"פ 8641/12 מוחמד סעד נ' מ"י (5.8.13)).

הערכים החברתיים המוגנים שנפגעו מביצוע עבירת איומים הם הגנה על שלווה נפשו של המאויים, חופש הפעולה והבחירה שלו. מביצוע עבירות של הפרעה לעובד ציבור ותקיפת עובד ציבור נפגעו ערכים של שמירה על הסדר הציבורי ועל עקרון שלטון החוק. כך גם נפגעת זכותם לשלמות גופם ותחושת בטחון של עובדי ציבור הנותנים שירות לאזרחים על בסיס יום יומי ונמצאים באינטראקציה מתמדת עם הציבור הרחב, וכתוצאה מכך קיימת פגיעה קשה בתפקוד התקין של השירות הציבורי.

בעניין זה אפנה לע"פ 4565/13 אמון נ' מדינת ישראל (4.11.2013):

"בית משפט זה כבר פסק בעבר כי מעבר לחומרה הכללית הנובעת לעבירות אלימות, הרי שלאלימות המכוונת כנגד עובדי ציבור נודעת חומרה מיוחדת, מאחר שהן פוגעות פגיעה אנושה גם בערך החברתי הנובע לתפקוד התקין של השירות הציבורי (ראו: ה"מ 215/72 משיח נ' מדינת ישראל, פ"ד כו(2) 172 (1972); רע"פ 2660/05 אונגרפלד נ' מדינת ישראל (13.8.2008); דנ"פ 7383/08 אונגרפלד נ' מדינת ישראל (11.7.2011)). עובדי הציבור 'חשופים בצריח' - כמי שלא אחת נמצאים בחזית ההתמודדות עם מתן שירות לאנשים שיודעים אף הם קשיים. עובדי הציבור נדרשים להתגייס כל יום מחדש למתן שירות ולשם כך לגייס כוחות גוף ונפש. זהו הרקע לחקיקת עבירות מיוחדות שעניין לא רק הגנה על שלמות גופם של עובדי הציבור, אלא גם הגנה על כבודם, לפחות במצבים שבהם הפגיעה היא פגיעה קשה בליבתו". בחינת נסיבות ביצוע העבירות:

אמנם מדובר בביצוע עבירות ללא תכנון, אך מדובר באירוע מתמשך שאירע בבית חולים במרחב הציבורי והנאשם היה זה שהסלים את האירוע ועל אף בקשות שהופנו כלפיו, המשיך בהתנהגות הפרועה והמתריסה תוך השמעת איומים כלפי הצוות הרפואי, והפעלת אלימות כלפי גוף ורכוש ולא הפסיק את התנהגותו עד שנעצר על ידי שוטרים שהוזעקו למקום.

כתוצאה ממעשי הנאשם לא נגרמו חבלות למי מהמאבטחים או הצוות הרפואי ולא נגרם נזק לרכוש. יחד עם זאת, לא ניתן להתעלם מפוטנציאל הנזק, כאשר הנאשם התפרע, תקף מאבטחים, זרק סלע לעבר דלת הכניסה של בית החולים והכה באגרופיו את חלון העמדה הראשית בבית החולים, מעשים אלה בקלות היו יכולים להסב נזק לגוף ולרכוש.

מידת הפגיעה בערכים המוגנים: בשים לב לרף האלימות שהופעלה כלפי עובדי ציבור שונים, הימשכות האירוע וההסלמה במעשי הנאשם, אני קובעת כי מידת הפגיעה בערכים המוגנים היא ממשית. מדיניות הענישה הנהוגה:

· ברע"פ 5759/20 אסאמה אזברגה נ' מדינת ישראל (23.08.2020) הנאשם הורשע על סמך הודאתו בעבירת תקיפת עובד ציבור ואיומים על פקח עירוני אשר ביקש לרשום לו קנס, בכך שהכה בצווארו, בעט ברכו, ורדף אחריו תוך קריאה "אני אשורף אתכם" עד להגעת המשטרה. בית המשפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 3 ל-15 חודשי מאסר בפועל וגזר על הנאשם 8 חודשי מאסר, כולל הפעלת מאסרים מותנים. הן ערעור שהוגש לבית המשפט המחוזי והן בקשת רשות ערעור שהוגשה לבית המשפט העליון נדחו.

· ברע"פ 3695/20 שי חן נ' מדינת ישראל (22.6.20), המבקש הורשע בעבירות איומים ותקיפת עובד ציבור. על רקע אי שביעות רצון מהטיפול הרפואי בבנו - סטר המבקש בחוזקה מספר פעמים בפניו של רופא ואיים בפגיעה בגופו. בהמשך, המבקש תקף רופא נוסף במרפאה במספר מכות עם אצבעו בחזהו, לאחר שזה ביקש מהמבקש שיחדל ממעשיו. נקבע, כי מתחם העונש ההולם נע ממספר חודשי מאסר, שיכול שירוצו בעבודות שירות עד 12 חודשי מאסר בפועל. על המבקש הוטלו 6 חודשי מאסר שירוצו בדרך של עבודות שירות, מאסרים מותנים ופיצויים. ערעור שהוגש לבית המשפט המחוזי נדחה וכך גם בקשת רשות ערעור שהוגשה לבית המשפט העליון. יש להדגיש כי קיים קושי ללמוד ממקרה זה למקרה שבפני בשים לב לאופי האלימות שהופעלה במקרה זה ותוצאותיו לעומת המקרה שבפני.

· בע"פ 19762-08-16 בוהדנה נ' מדינת ישראל (03.01.2017) המערער הורשע לאחר שמיעת ראיות בעבירות תקיפת עובד ציבור, תקיפה חבלנית ואיומים, בכך שהכה פקח שמורת טבע באמצעות חכה בכתפו וגרם לו סימני חבלה ושפשופים. בהמשך, איום המערער על הפקח. נקבע כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר מותנה לבין 8 חודשי מאסר בפועל. על המערער, בעל עבר פלילי נגזרו 5 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות. בית המשפט המחוזי דחה את ערעורו של המערער וקבע שמדובר בעונש סביר ומאוזן.

· בע"פ 23164-02-15 עודד טור סיני נ' מדינת ישראל (02.06.2015) הנאשם הורשע לאחר שמיעת ראיות בעבירת תקיפת עובד ציבור בכוונה להכשילו בתפקיד, בכך שבמהלך ויכוח עם פקחית חנייה, הכה בה באפה באופן שהצריך קבלת טיפול רפואי. נקבע כי מתחם העונש ההולם נע בין חודשיים לשנתיים מאסר בפועל. בשל העדר עבר פלילי, גילו המבוגר של הנאשם, הוטל עליו עונש של 4 חודשי מאסר בפועל. בערעור בית המשפט המחוזי עמד על נסיבותיו של הנאשם והמיר את עונשו של הנאשם לריצוי 4 חודשים במסגרת עבודות שירות.

· בעפ"ג 37590-02-20 מדינת ישראל נ' מור מוסמן (17.9.20) אליו הפנתה המאשימה, המשיבה הורשעה יחד עם אמה בתקיפת רופאה בחדר מיון בב"ח בנסיבות שבהן סברו כי אמה של האם נפטרה בחדר המיון בשל היעדר טיפול רפואי. בית משפט השלום הטיל על הנאשמת עונש של 3 חודשי מאסר על תנאי ו-200 שעות שירות לתועלת הציבור וכן תשלום פיצוי למתלוננת בסך 1,500 ₪, והתחייבות כספית על סך 1,000 ₪. המדינה הגישה ערעור על קולת העונש. בית המשפט המחוזי קיבל את ערעור המדינה וקבע כי מתחם העונש ההולם הנע בין מאסר שניתן לרצות בעבודות שירות ל-18 חודשי מאסר בפועל. בשים לב לכך שערכאת הערעור אינה ממצה את הדין, נדונה המשיבה ל-4 חודשי מאסר בעבודות שירות, וענישה נלווית.

· בת"פ 34582-06-19 מדינת ישראל נ' עליואת (22.6.22), אליו הפנתה המאשימה, הנאשם הורשע בעבירות איומים, הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, התנהגות פרועה במקום הציבורי, תקיפה סתם, ונהיגה תחת השפעת אלכוהול. הנאשם התעמת עם המתדלק בתחנת דלק. המתלונן הבחין בנאשם ובמתדלק מתעמתים זה עם זה, והחליט לגשת ולהפריד בין השניים. משהתקרב המתלונן לעבר השניים, פנה אליו הנאשם ואיים כי יפגע בו, ומיד החל לדחוף את המתלונן בחוזקה ואף התיז עליו גז פלפל שהיה ברשותו לכיוון המתלונן. הנאשם עזב את התחנה אך חזר אליה. השוטרים שנקראו למקום הודיעו לנאשם כי הוא עצור, בתגובה החל הנאשם להתפרע ולהתנגד למעצרו. גם בתחנת המשטרה, המשיך הנאשם להתפרע, שפך מים על הרצפה והפך את פח האשפה במקום, ירק לעבר שוטר וקילל אותו, זאת מאחר והשוטר לא אפשר לנאשם לצאת לעשן. בהמשך, דחף הנאשם באמצעות ידיו את השוטר בחזהו שכתוצאה מהדחיפה, נהדף לאחור. שוב ניגש השוטר לנאשם על מנת להושיבו ובתגובה דחף אותו הנאשם באמצעות שתי ידיו בשפתו התחתונה. בית משפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 6 ל-15 חודשי מאסר בפועל והטיל על הנאשם 8 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, הופעל מאסר מותנה חלק בחופף וחלק מצטבר כך שסה"כ הושטו על הנאשם 9 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות וענישה נלווית.

· בת"פ 29179-04-18 מדינת ישראל נ' קדוש (5.8.21) הורשע הנאשם בשלושה כתבי אישום שצורפו, בביצוע עבירות של תקיפה, התנהגות פרועה במקום ציבורי, גניבה ואיומים. לפי האישום הראשון, על רקע אי שביעות רצונו של הנאשם מטיפול שנינים שקיבל הגיע הנאשם לאגף שירותים חברתיים, נכנס למשרדה של המנהלת זרק מסמכים שהיו על שולחנה והחל לקלל. בהמשך, הכה הנאשם מאבטח בחזהו והמשיך להתפרע. באישום השני נכנס הנאשם לחצר ביתו של המתלונן, הרים את בריח הדלת ונכנס לחצר, תוך שהוא נוטל מאוורר בשווי של 200 ₪. באישום השלישי איים הנאשם על מתלונן ואמר לו "אני אשורף לך את הבית, אשתך זונה, אני אזין אותה..". בית משפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם לאישום הראשון נע בין מאסר על תנאי ובין מאסר לתקופה של 10 חודשים ולאישום השני והשלישי יחדיו מתחם העונש ההולם נע בין מאסר על תנאי ובין מאסר לתקופה של 12 חודשים. על הנאשם הושת עונש של 6 חודשי מאסר בפועל, הופעל מאסר על תנאי של שלושה חודשים בחופף והוטלה ענישה נלווית.

· בת"פ 13471-04-21 מדינת ישראל נ' סעד (6.6.23) הנאשם הורשע על פי הודאתו בתקיפת עובד ציבור, בכך ששפך מים חמים על שני סוהרים וגרם להם לאודם בעורף. המתחם שנקבע נע בין ענישה שלא כוללת מאסר בפועל, לבין 10 חודשי מאסר בפועל. הנאשם נדון ל-5 חודשי מאסר בפועל בשל קיומו של עבר פלילי מכביד.

· בת"פ 27308-02-15 מדינת ישראל נ' יוסף דהן (19.6.17), אליו הפנתה ב"כ הנאשם, הנאשם הורשע על פי הודאתו, בעבירה של תקיפת עובד ציבור, בכך שתקף פקח עירוני בגין רישום דו"ח חניה. בנוסף הנאשם הורשע בתיק נוסף שעניינו פציעה, לאחר שהיכה הנאשם באגרופ אדם אחר בשל וויכוח על שימוש בדרך. בעניינו של הנאשם התקבל תסקיר שהמליץ על ענישה צופה פני עתיד וחווה דעת הממונה על עבודות השירות שקבע שהנאשם אינו כשיר לביצוע עבודות שירות. בית המשפט קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר מותנה ועד 6 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט השית על הנאשם מאסר על תנאי, צו מבחן למשך שנה, קנס בסך 3000 ₪, צו של"צ בהיקף של 100 שעות ופיצוי למתלונן בסך 10,000 ₪.

· בת"פ 68706-11-20 מדינת ישראל נ' כוכבי (19.07.2022), אליו הפנתה ב"כ הנאשם, הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירת תקיפת עובד ציבור כדי להכשילו בתפקידו, בכך שברח מפני פקח עירוני, וכשנתקל בו, אחז בגרונו. לפקח נגרמה אדמומיות בצווארו. המתחם שנקבע נע בין 300 שעות של"צ לבין 6 חודשי מאסר מאחורי סורג ובריח. בהעדר עבר פלילי ותסקיר חיובי, נגזרו על הנאשם 300 שעות של"צ. הוגש ערעור על ידי הנאשם בגין ההחלטה להותיר את הרשעתו בדין אשר נדחה (עפ"ג 10722-09-22).

לאחר ששקלתי את השיקולים המפורטים לעיל, לרבות מדיניות הענישה הנוהגת, אני קובעת כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר קצר שניתן לרצות בעבודות שירות ל-12 חודשי מאסר בפועל, בצירוף ענישה נלווית. חריגה ממתחם העונש ההולם:

לא מצאתי כי בנסיבותיו של הנאשם קיימים נימוקים המצדיקים חריגה לקולא או לחומרא מהמתחם שקבעתי לעיל. נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות:

לקולא שקלתי את הודאתו המיידית של הנאשם בעובדות כתב האישום המתוקן, במסגרת הליך מוקד, ונטילת האחריות על מעשיו. בהודאתו של הנאשם חסכה מזמנו השיפוטי של בית המשפט ומהצורך להעיד את המתלוננים. עוד נתתי את דעתי לרקע הנפשי של הנאשם הגם שהוא הוא כשיר לעמוד לדין ואחראי לביצוע העבירות. לחומרא, לא ניתן להתעלם מהעובדה כי לחובתו של הנאשם הרשעה קודמת בגין ביצוע עבירות דומות באותו בית חולים לפני פחות משנה. באותו מקרה הטלתי על הנאשם עונש מאסר של 3 חודשים ומאסר על תנאי בן 4 חודשים, שהוא בר הפעלה בתיק זה.

לאחר ששקלתי את מלוא השיקולים המפורטים לעיל, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

1. 4 חודשי מאסר בפועל, מיום מעצרו בתאריך 05.04.25.
2. אני מורה על הפעלת מאסר על תנאי בן 4 חודשים שהוטל על הנאשם בת"פ 67096-07-24 במצטבר לעונש שהוטל בתיק זה. כך שסה"כ על הנאשם לרצות 8 חודשי מאסר בפועל מיום מעצרו בתאריך 5.4.25.
3. 5 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו של הנאשם, והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור בתקופת התנאי אחת מן העבירות בהן הורשע בתיק זה, ויורשע בגינה.
4. התחייבות כספית על סך 2,000 ₪ להימנע מביצוע העבירות בהן הורשע בתיק זה לשמך 3 שנים. בנסיבות תיק זה לא מצאתי מקום להטיל עונש כלכלי נוסף.

ביהמ"ש הסביר לנאשם את משמעות ההתחייבות והזהירו כי אם יפר אותה יחויב בתשלום ההתחייבות, לרבות תקופת המאסר כפי שייקבע על ידי ביהמ"ש.

הנאשם:

אני הבנתי את ההסבר של בימה"ש לגבי ההתחייבות ואני מתחייב בסכום של 2,000 ₪ להימנע מביצוע העבירות בהן הורשעתי בתיק זה למשך 3 שנים.

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום לבית המשפט המחוזי בחיפה.

ניתן היום, י"ט תמוז תשפ"ה, 15 יולי 2025, במעמד הצדדים.